

vývozu, dovozu nebo průvozu podle volné úvahy správním předpisem neomezené, leda že by zvláštním předpisem bylo stánoveno, že k vývozu nebo dovozu určitých předmětů není třeba ani povolení, ani ohlášení. Takováto výjimka nepřichází ovšem v úvahu, neboť kinematografické filmy nejsou zvláštním předpisem vyňaty ze zmíněného zákazu dovozu, vývozu nebo průvozu. Je tedy min. obchodu oprávněno rozhodovati zcela podle volné úvahy také o dovozu kinematografických filmů. Než z toho ještě neplyne, že jmenované min. může generálně tou či onou cestou určité kategorii osob vůbec odníti možnost, aby se ucházely o povolení k dovozu kinematografických filmů, čili jinými slovy, že může vyloučiti celé kategorie osob již z podávání žádostí za povolení dovozu, vývozu a průvozu zboží a zbaviti se tak povinnosti o jednotlivých žádostech individuálně uvažovati. To ostatně uznává i žal. úřad, opíraje v odvodním spise své oprávnění k rozhodování o zápisu do seznamu filmových dovozců o ustanovení odst. 1 vyhlášky min. průmyslu, obchodu a živností z 22. ledna 1935 č. 6320, jež byla uveřejněna v Úředním listě republiky Československé z 24. ledna 1935 č. 20. Než tato vyhláška nemá povahu obecně závazné právní normy, způsobilé založiti oprávnění žal. úřadu, aby generálním způsobem omezoval zájemníky v možnosti o dovozní povolení žádati. Že nejde o takovou normu právní, je patrné již z toho, že vyhláška tato nebyla uveřejněna ve Sbírce zákonů a nařízení státu československého podle § 2 zákona z 13. března 1919 č. 139 Sb. Jestliže se publikace oné vyhlášky tímto způsobem nestala, nelze jí přikládati obecně závaznou moc, neboť »Sbírka zákonů a nařízení státu československého« je podle § 1 cit. zákona určena k veřejnému vyhlášení nově vydávaných právních ustanovení v československém státě a podle § 4 téhož zákona je vyhlášením právní normy ve jmenované sbírce podmíněna účinnost této normy. Jiný způsob publikace právní normy nenahrazuje způsob vyhlášení předepsaný zákonem č. 139/1919 Sb., pokud arci není zvláštního ustanovení zákonného. Ježto takového zvláštního ustanovení není pro věc, o kterou jde, nelze vyhláše ministra průmyslu, obchodu a živností z 22. ledna 1935 č. 6320, uveřejněné v Úředním listě republiky Československé z 24. ledna 1935 č. 20, již z příčiny právě uvedené přiznati povahu účinné právní normy. Nař. rozhodnutí, jež by se po právní stránce mohlo opřítí jedině o zmíněnou vyhlášku, nemá zákonné opory.

Z těchto důvodů musilo býti nař. rozhodnutí zrušeno, aniž bylo možno uvažovati o tom, zda by žal. úřad nabyt oprávnění k rozhodování o tom, které osoby mohou býti předem vyloučeny z možnosti dosíci povolení k dovozu kinematografických filmů, i kdyby vyhláška z 22. ledna 1935 byla uveřejněna ve Sbírce zákonů a nařízení státu československého.

Č. 14.019.

Politické strany: Chce-li úřad založiti svůj úsudek, že určitá osoba byla v určité době organisovaným členem strany, jejíž činnost byla zastavena podle zákona č. 201/1933 Sb., na tom, že byla zapsána

v členských seznamech této strany, musí se vypořádati s námitkami, jež ona osoba přednesla proti správnosti svého zápisu v těchto členských seznamech.

(Nález z 15. prosince 1937 č. 7162/35-5.)

V ě c: Ing. Karel S. v Brně (adv. Dr. Jan Karel Proche z Prahy) proti rozh. min. vnitra z 1. října 1935 o funkci náhradníka v městském zastupitelstvu v Brně.

V ý r o k: Nařikáné rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Výměrem z 30. ledna 1934 vyslovil zem. úřad v Brně podle §§ 10, 14 a 22 zákona z 25. října 1933 č. 201 Sb., že st-l pozbývá funkce náhradníka v městském zastupitelstvu v Brně proto, že jeho výsledkem bylo zjištěno, že byl organisovaným členem německé národně socialistické strany dělnické ještě v posledních 6 měsících, čítajíc zpět od 4. října 1933, kdy činnost této strany byla zastavena.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému st-lem proti uvedenému výměru z důvodu v něm uvedeného, jakož i v úvaze, že není věrohodným tvrzení st-le, který patřil mezi agilní členy německé národně socialistické strany dělnické, že vystoupil ze strany již v srpnu 1932. Podle výsledku šetření byl st-l — jak se uvádí v nař. rozhodnutí — veden v členských seznamech strany ještě v roce 1933 až do vydání zákazu její činnosti, vedení místní organisace strany vedlo přesné seznamy členů a několikrát do roka je opravovalo a pořizovalo i přehledy vystoupivších členů. Dospěl-li tedy zem. úřad k úsudku, že st-l byl organisovaným členem německé národně socialistické strany dělnické ještě v době 6 měsíců před jejím rozpuštěním, a zbavil ho pak funkce náhradníka v městském zastupitelstvu, bylo toto opatření podle názoru žal. úřadu v §§ 10, 14 a 22 zákona č. 201/1933 Sb. odůvodněno.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Nezákonost spatřuje stížnost v tom, že žal. úřad pokládá st-le za člena německé národně socialistické strany dělnické proto, že byl zapsán v členských seznamech strany ještě v roce 1933, kdy byla její činnost zakázána. Podle názoru stížnosti nemohla by tato okolnost, i kdyby byla správná, nic říci o st-lově příslušenství ke straně, ježto toto příslušenství se řídí výlučně podle vůle člena strany. Je věcí oné osoby samé, aby — jak se ve stížnosti dále uvádí — svým prohlášením založila příslušenost ke straně a svým prohlášením také skončila členský poměr. Stížnost, vznášejíc tuto námitku, vykládá si nař. rozhodnutí nesprávně. Žal. úřad uvedl předem v odůvodnění nař. rozhodnutí, že není věrohodné tvrzení st-le, jenž patřil mezi agilní členy německé národně socialistické strany dělnické, že vystoupil ze strany již v srpnu 1933. Z toho je zřejmo, že také podle názoru žal. úřadu členský poměr st-lův v německé národně socialistické straně dělnické by se byl skončil, kdyby byl st-l skutečně prohlásil, že ze jmenované strany vystupuje. Uvádí-li se v nař. rozhodnutí dále, že podle výsledku šetření byl st-l veden v členských seznamech strany ještě v roce 1933 až do vydání zákazu její činnosti a že vedení místní organisace strany vedlo přesné seznamy členské, nemůže

to míti jiný smysl než ten, že žal. úřad nevěří tvrzení st-le, že v srpnu 1932 vystoupil z německé národně socialistické strany dělnické, nýbrž pokládá za správné členské zápisy, které podávají svědectví o st-lově členství ve straně ještě v roce 1933 a vyvracejí tedy jeho tvrzení, že ze strany vystoupil již v předcházejícím roce. Podle toho je zmíněná výtká nezákonnosti neodůvodněná.

Vadnost řízení spatřuje stížnost v tom, že žal. úřad vůbec se nezaobývá st-lovým prohlášením z 25. července 1932, které připojil v opise k odvolání z výměru úřadu I. stolice a podle kterého vystoupil z německé národně socialistické strany dělnické, a svědectvím jednatele brněnské odbočky německé národně socialistické strany dělnické, na něž se st-l odvolával. Po této stránce je stížnost odůvodněná. Podle jednacích spisů neomezil se st-l v odvolání z výměru úřadu I. stolice na pouhé tvrzení, že z německé národně socialistické strany dělnické vystoupil v srpnu 1932, nýbrž předložil opis prohlášení z 25. července 1932, podle kterého vystoupil ze jmenované strany, a odvolával se v této příčině na svědectví bývalých funkcionářů této strany. Tím uvedl v pochybnost správnost členských seznamů německé národně socialistické strany dělnické, a bylo proto na žal. úřadě, aby se s důkazními návrhy st-lovými v nař. rozhodnutí vypořádal. Jestliže toho neučinil, pominuv je mlčením, vydal rozhodnutí neúplné a proto podstatně vadné.

Č. 14.020.

Četnictvo: I. * Není vadou řízení, jestliže v superarbitrační komisi ustanovené podle superarbitračního předpisu pro četnictvo ze 14. června 1928 č. 34.426/13-28 a jeho doplňku nebyl úřední lékař, ustanovený zem. četnickým velitelstvím za člena komise, lékařem odborným. — II. Úřad, opíraje zamítnutí žádosti o přípočet 10 let pro výměru výslužného podle § 7 odst. 1 a 2 zákona č. 153/1923 Sb., o nález superarbitrační komise, musí uvést v rozhodnutí konkrétní skutkové premisy, z nichž superarbitrační komise odvodila svůj úsudek.

(Nález z 16. prosince 1937 č. 398/35-6.)

Věc: Jaroslav Š. ve Štrbě proti rozh. min. vnitra v Praze z 2. listopadu 1934 o přípočtu deseti let pro výměru výslužného.

Výrok: Naříkané rozhodnutí, pokud odpírá st-li nárok na přípočet deseti let pro výměru výslužného podle § 7 odst. 1 a 2 zákona č. 153/123 Sb., se zrušuje.

Důvody: St-l, četnický štábní strážmistr, byl v době od 20. června 1926 do 31. ledna 1930 zařazen na četnické stanici v Gánovcích. Dne 23. července 1933 na četnické stanici v Popradu onemocněl katarhem plicních hrotů. K rozkazu zem. četnického velitelství v Bratislavě z 9. ledna 1934 bylo se st-lem zavedeno superarbitrační řízení.